GREGORIUS MAGNUS. LEO MAGNUS

1. Viertel 12. Jh. Seite 106r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36532
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

fronteſ ꝑſexagynta cubitoſ. Quia enim ꝑſexagenariu numeru
ꝑfectio. qd ꝑfronteſ edificii ꝛ ipſa opa deſignatꝫ. quę cateri uiden
tur. ꝓdicationiſ enī uerbo ſtudioſe inſiſtere. tribuere alimenta
eſurientib; ueſtimenta algentib; dare. ꝗ bono opere patientē ad
uerſa ſuſtinere. quid aliud quā fronteſ ſ edificii celeſtiſ. quia
pulchritudo operū exterioꝝ ornat habitaculū di qd adhuc
latet intrinſecuſ. Sed iſte fronteſ habent atriū undiq; ꝑcurrentē.
quia inhac magna ſ opera. ſi hęc inmente dilatat amplitudo
caritatiſ. De caritate quippe ſcriptū ē. Latū mandatū tuū nimis.
De hac iterū ꝑſalmiſta ait. Statuiſti inloco ſpatioſo pedes meoſ.
Sed ecce dū loquor animo occurrit. quom lata ē caritaſ. ſi ꝑcari
tatē pungitur addm. Et ꝑſemetipſa uerritaſ dicē. Intrate pan
gustam portā. Rurſū ꝑſalmiſta audio dicentē. Ꝑpt uerba labi
orū tuoꝝ ego cuſtodiui uiaſ duraſ. atq; inetiglio dnī dicē. Iugū
enī meū ſuaue ē. ꝗonuſ meū leue. Quom ergo ait lata caritaſ.
ſi anguſta porta. Quom iugū ſuaue ē. ꝗonuſ leue. ſi inꝑceptiſ
di uiē dure ſ q cuſtodiuntur. Sed hanc nobiſ queſtionē eiciuſ
ipſa caritaſ ſolut. quia uia di ꝗinchoantib; anguſta ē. ꝗ ꝑfe
cte iā uiuentib; lata. ꝗdura ſ quę contꝫ uſū ſpālitē animo ꝑpo
nimuſ. ꝗtamē onuſ di leue ē. Poſtquā hoc ferre ceperim. ita ꝗ
pamore eiuſ ꝗ ꝑſecutio placeat. ꝗomiſ peo afflictio inmituſ dulce
dinē uertat. ſicē ſci quoq; apli gaudebant cū ꝑdno flagellari le
tabantur. Ipſa q anguſta porta amantib; lata fit. ipſe ui ꝛ du
re. ſpiritalitē currentib; molleſ ꝗplane fiunt. Dum enī ſcit ani
muſ ſe ꝑtēporalib; dolorib; gaudia ꝛna recipere. ꝗhoc incipit
q affligitur amare. Atriū ante fronteſ ē. idē inꝑfectione operiſ
latitudo dilectioniſ. Et notandū qd dicit undiq; ꝑcurrentē. ut ui
delicet homo pomne quod agit ſemp ſe incaritatiſ amplitudi
ne dilatet. ne hunc aut timor aut odia angustent. Siquiſ enī
de uerbo di loquitur. ꝗcaritate quā ꝓdicat inmite ñſeruat. edificii
fronte habet. ſ; atriū ante fronte ñ habet. Siquiſ elemoſinā indi
gentib; largitur. ꝗ hanc fortaſſe incorde extollitur. nec excari
tate ꝑximi inopię ſubuenit. ſed ſeſe elatione tacita extollit. fron
tem quidē in edificio oſtendit. ſ; iuxta fronte atriū non fecit.